

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 2C/63/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8412203432
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Baštová
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8412203432.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudkyňou JUDr. Luciou Baštovou v spore žalobcu: JUDr. Boris Bednár, advokát, so sídlom Štefánikova 873/9, 058 01 Poprad, IČO: 37 883 551, právne zastúpeného JUDr. Martinom Tomasom, advokátom, so sídlom Francisciho 3288, 058 01 Poprad, IČO: 43 267 408 proti žalovanému: L. Ď., nar. XX.XX.XXXX, bytom Družstevná 836/21, 059 01 Spišská Belá, právne zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. SIDOR, s. r. o., so sídlom Zdravotnícka 4373/6, 058 01 Poprad, IČO: 36 866 15 o zaplatenie 256,30 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovanému p r i z n á v a voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenou súdu dňa 23.04.2012 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 256,30 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 256,30 eur od 11.04.2012 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe plnej moci, ktorú mu žalovaný udelil dňa 03.10.2011, ho zastupoval v spore vednom Okresným súdom Kežmarok pod sp. zn. 8C/152/2011. Dňa 13.03.2012 mu žalovaný vypovedal plnú moc udelenú dňa 03.10.2011, a preto vypracoval „Vyúčtovanie trov právneho zastúpenia zo dňa 22.03.2012“ v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ktoré toho istého dňa žalovanému zaslal a zároveň ho vyzval na vyplatenie sumy, avšak bezvýsledne. V lehote uvedenej vo vyúčtovaní trov mu žalovaný dlžnú sumu neuhradil.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil a predložil vyúčtovanie trov právneho zastúpenia zo dňa 22.03.2012, súdny spis OS KK sp. zn. 8C/152/2011, ktorý súd následne pripojil.

4. O žalobe súd rozhodol v skrátenom konaní platobným rozkazom č. k. 4Ro/143/2012-7 zo dňa 26.04.2012, proti ktorému podal žalovaný dňa 11.05.2012 odpor s odôvodnením. V podanom odpore namietal nárok žalobcu ako nedôvodný, a to z dôvodu, že ho žalobca neinformoval o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím úkonov právnej služby, napriek tomu, že mu táto povinnosť vyplývala z § 18 ods. 4 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a keďže túto povinnosť porušil, nepatrí mu odmena a mal by vrátiť aj zálohu vo výške 200,- eur, ktorú mu poskytol. Ďalej uviedol, že má voči žalobcovi vzájomnú pohľadávku z titulu poskytnutej zálohy na odmenu za právne služby poskytované

v inej veci vedenej na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 4C/28/2009. Tam mu dňa 21.2.2012 vyúčtoval odmenu vo výške 4.188,48 eur, od ktorej odpočítal zálohu vo výške 1.000,- eur a žiadal uhradiť odmenu vo výške 3.188,48 eur. Aj v tomto spore namietal výšku odmeny s tým, že žalobca má nárok na odmenu len vo výške 474,87 eur a preplatok 525,13 eur žiadal vrátiť. Následne žalobca opravil svoje vyúčtovanie zo dňa 22.3.2012 a opätovne žiadal uhradiť odmenu vypočítanú z hodnoty predmetu sporu 40.000,- eur, ani tam žalobca o výške odmeny za právne služby žalovaného vopred neinformoval. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam vzniesol kompenzačnú námietku do výšky uplatneného nároku, t. j. do výšky 256,30 eur. Navrhoval spojiť spor vedený pod sp. zn. 4C/50/2012 (pozn. súdu medzitým právoplatne skončený) a tento spor na spoločné konanie.

5. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 31.12.2012 k odporu žalovaného uviedol, že žalovaného informoval o výške odmeny za úkon právneho zastúpenia, o čom predložil aj záznam z porady zo dňa 03.10.2011, s ktorým bol žalovaný oboznámený a ktorý vlastnoručne podpísal. Tvrdil, že neporušil povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 18 ods. 4 zákona č. 586/2003 Z. z. a žalovaný bol riadne informovaný a poučený o povinnosti zaplatiť v zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky § 655/2004 Z. z. odmenu za právne zastúpenie a na ten účel zložil aj zálohu vo výške 200,- eur s tým, že po jej vyčerpaní túto na požiadanie doplní.

6. Na pojednávaniach žalobca zotrval na podanom návrhu. V ďalšom písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 02.04.2013 poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 422/2011 v súvislosti s námietkou žalovaného ohľadom neúčelnosti trov právneho zastúpenia, nakoľko aj pred Ústavným súdom bol žalobca zastúpený advokátom a tieto trovy mu boli priznané. Žalovaný po oboznámení sa so záznamom z 03.10.2011 vzal odpor späť pokiaľ išlo o bod 1, teda o skutočnosť, že žalovaný nebol informovaný o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím úkonov právnej služby. Naďalej trval na vznesenej kompenzačnej námietke.

7. Okresný súd Kežmarok rozsudkom č. k. 2C/63/2012-33 zo dňa 15.04.2013 žalobe v celom rozsahu vyhovel a k vznesenej kompenzačnej námietke uviedol: „nie je možné prihliadať na kompenzačnú námietku, ktorú vzniesol žalovaný zastúpený svojim právnym zástupcom z titulu poskytnutej zálohy žalovaným na odmenu za právne služby poskytované v konaní 4C/28/2009 a to vo výške 525,13 EUR vzhľadom na skutočnosť, že ide o preplatok zálohy po ich vyúčtovaní. Keby súd postupoval opačne a prihliadal by na vznesenú kompenzačnú námietku v prebiehajúcim konaní 2C/81/2012 by prejudikoval rozhodnutie vo veci vedenej pod sp. zn. 4C/50/2012. Vo veci 4C/50/2012 doposiaľ rozhodnuté nebolo.“

8. Krajský súd Prešov uznesením č. k. 3Co/105/2013-60 zo dňa 02.10.2013 zrušil rozsudok Okresného súdu Kežmarok a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z dôvodu nepreskúmateľnosti rozhodnutia, keďže z odôvodnenia nevyplýva na akú odmenu, za aké konkrétne úkony právnej služby (s označením ich počtu, druhu a dátum vykonania) má žalobca nárok. Odvolací súd sa vyjadril aj k otázke prerušenia konania a spojenia vecí v súvislosti s prebiehajúcim sporom vedeným na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 4C/50/2012, ktorý je už v čase vyhlásenia tohto rozhodnutia právoplatne skončený. Ku kompenzačnej námietke uviedol: „Žalovaný v odvolaní tiež namietal, že prvostupňový súd sa nevysporiadal so vznesenou kompenzačnou námietkou. Toto jeho tvrdenie nie je pravdivé, lebo odôvodnenie napadnutého rozsudku obsahuje zdôvodnenie, prečo súd nevyhovel kompenzačnej námietke žalovaného. Žalovaný sám v odôvodnení uvádza, že ide o procesnú obranu do výšky žalobcovho nároku, a teda výrok rozhodnutia sa správne nedotýka kompenzačnej námietky, lebo postačí v odôvodnení uviesť, z akých dôvodov jej nebolo vyhovené.“ Podľa pokynu krajského súdu bolo ďalšou úlohou súdu prvého stupňa procesným spôsobom rozhodnúť o návrhu žalovaného na prerušenie konania a až následne po právoplatnosti tohto rozhodnutia vec samú opätovne rozhodnúť a náležitým spôsobom odôvodniť. Súd sa mal vysporiadať aj so všetkými námietkami žalovaného vrátane námietok týkajúcich sa účelnosti vynaložených trov konania.

9. Následne súd uznesením č. k. 2C/63/2012-65 zo dňa 10.09.2014 zamietol návrh žalovaného na prerušenie konania, čo Krajský súd Prešov potvrdil uznesením č. k. 1Co/244/2014-72 zo dňa 27.11.2014, v odôvodnení ktorého uviedol, že z odvolania žalovaného explicitne nevyplýva, v ktorom konaní uplatňuje tzv. kompenzačnú námietku, či v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/50/2012 alebo v konaní sp. zn. 2C/63/2012. Zároveň však uviedol, že odvolanie žalovaného možno vo vzťahu k uplatnenej kompenzačnej námietke vyhodnotiť snáď ako potenciálny návrh na predbežnú otázku, pričom v priebehu konania nič nebude brániť súdu prvého stupňa sa touto otázkou zaoberať...

10. Na pojednávaní súdu dňa 18.06.2015 žalobca v plnom rozsahu zotrval na podanej žalobe a žalovaný opätovne vychádzajúc z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu Prešov uviedol, že v tomto konaní uplatňuje kompenzačnú námietku do výšky 256,30 eur zo svojej pohľadávky v sume 1.000,- eur voči žalobcovi (v inom konaní táto možnosť ani nebola), a to s dôrazom, že v konaní pod sp. zn. 4C/50/2012 vedenom na tunajšom súde bolo rozhodnuté tak, že žaloba bola v celom rozsahu zamietnutá. Aj keď pohľadávka žalobcu v súvislosti so vznesenou kompenzačnou námietkou vyplýva z iného konania, je to pohľadávka žalovaného voči žalobcovi, a preto ako predbežnú otázku je potrebné vyriešiť či žalovaný má alebo nemá pohľadávku spôsobilú na započítanie.

11. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 17.07.2020, na ktoré sa nedostavil právny zástupca žalobcu, ktorí svoju neúčast' ospravedlnil písomným podaním zo dňa 25.06.2020 a súhlasil, aby súd konal v jeho neprítomnosti. V podaní zároveň uviedol, že trvá na všetkých doterajších prednesoch a žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Navrhol pripojiť spis Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 4C/50/2012 a oboznámiť ho ako listinný dôkaz preukazujúci skutočnosť, že žalovaný poskytol žalobcovi v inej právnej veci zálohu vo výške 1.000,- eur s poukazom na bod 31. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým je preukázané, že žalovaný má naďalej voči žalobcovi pohľadávku vo výške rozdielu medzi jeho tarifnou odmenou a poskytnutou zálohou, t. j. preplatok vo výške 424,60 eur, ktorý prevyšuje nárok žalobcu v tomto spore. Zdôraznil, že už v odpore zo dňa 09.05.2012 a na pojednávaní konanom dňa 26.03.2013 vzniesol do výšky nároku žalobcu, t. j. do výšky 256,30 eur kompenzačnú námietku, ktorú uplatnil bez pochybností len v tomto konaní. Uplatnením kompenzačnej námietky do výšky žalobcom uplatneného nároku zanikla pohľadávka žalobcu voči žalovanému započítaním. Neúčast' žalovaného na pojednávaní ospravedlnil jeho právny zástupca. Nakoľko nebol podaný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody jeho odročenia, súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovaného.

12. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu k podanej žalobe uviedol, že v plnom rozsahu na nej trvá. V konaní bolo preukázané, že žalobca zastupoval v spore na tunajšom súde vedenom pod sp. zn. 8C/152/2011 o zaplatenie 7.200,- eur žalovaného, pričom mu vznikol nárok na zaplatenie odmeny, ktorú mali dohodnúť v zmysle záznamu z porady, ktorý je súčasťou tohto spisu a ktorú žalovaný do dnešného dňa neuhradil. K vznesenej kompenzačnej námietke uviedol, že táto bola síce zo strany žalovaného vznesená v tomto konaní 2C/63/2012, ale až na pojednávaní súdu dňa 18.6.2015, kedy právny zástupca žalovaného v zápisnici na strane 2 uviedol: vychádzam z rozhodnutia KS PO a na tomto pojednávaní uplatňujem kompenzačnú námietku do výšky 256,30 eur zo svojej pohľadávky v sume 1.000,- eur voči žalobcovi. Teda až tohto dňa si uplatnil žalovaný svoju kompenzačnú námietku. Právne zastúpenie žalovaného v spore 8C/152/2011 o zaplatenie 7.200,- eur skončilo vypovedaním splnomocnenia dňa 13.3.2012 a právne zastúpenie žalovaného, kde ho zastupoval žalobca v konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 4C/28/2009 skončilo dňa 7.2.2012. Od tohto dňa vznikla pohľadávka žalovaného voči žalobcovi, ktorú si uplatňuje v tomto konaní a keďže žalovaný uplatnil kompenzačnú námietku až dňa 18.06.2015, jeho nárok je premlčaný, nakoľko pohľadávka vznikla dňa 13.3.2012 pri vypovedaní plnomocnenstva v konaní 8C/152/2011, resp. dňa 7.2.2012 vypovedaním splnomocnenia v konaní 4C/28/2009. Vzhľadom k uvedenému vzniesol námietku premlčania pohľadávky. Na otázku sudkyne ohľadne bodu 2. podaného odporu poukázal na uznesenie Krajského súdu Prešov zo dňa 2.10.2013 str. 4, posledný odsek a na uznesenie Krajského súdu Prešov zo dňa 27.11.2014, kde uviedol súd, že nie je jasné v ktorom konaní bola uplatnená kompenzačná námietka. V záverečnej reči navrhol žalobe aj vzhľadom na vznesenú námietku premlčania v celom rozsahu vyhovieť a priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

13. Žalovaný k podanej žalobe uviedol, že žalobcovi zaplatil zálohu na predošlý súd a stále mu nevrátil 424,- eur. V záverečnej reči zotrval na vyjadreniach svojho právneho zástupcu v celom spore.

14. K námietke premlčania vznesenej žalobcom na pojednávaní súdu dňa 17.07.2020 sa v písomnom podaní zo dňa 27.07.2020 vyjadril žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu, v ktorom uviedol, že nárok voči žalobcovi nie je premlčaný a vznesená námietka premlčania nie je dôvodná s poukazom na § 11 ods. 3 a §13 Advokátskeho poriadku, nakoľko advokát po skončení zastupovania musí vyúčtovať peniaze, ktoré prevzal alebo vrátiť najneskôr v lehote 30 dní od skončenia zastupovania. Po skončení zastupovania je advokát povinný bez zbytočného odkladu vec s klientom písomne finančne vypořadať. Uviedol, že argumentácia žalobcu, že žalovaný vzniesol kompenzačnú námietku až na

pojednávani súdu dňa 18.06.2015 je v rozpore s obsahom spisu, z ktorého vyplýva, že žalovaný prvýkrát uplatnil kompenzačnú námietku v podanom odpore dňa 09.05.2012 (bod 2.), druhýkrát na pojednávaní súdu dňa 26.03.2013, tretíkrát na pojednávaní súdu dňa 15.04.2013 a štvrtýkrát aj v podanom odvolaní zo dňa 13.05.2013. Zdôraznil, že odvolací súd v uznesení sp. zn. 3Co/105/2013 zo dňa 02.10.2013 nemal pochybnosti o vznesenej kompenzačnej námietke, keď v rámci odôvodnenia uviedol, že odôvodnenie napadnutého rozsudku obsahuje zdôvodnenie, prečo súd nevyhovel kompenzačnej námietke. Uznesenie odvolacieho súdu sp. zn. 1Co/244/2014 zo dňa 27.11.2014 je len rozhodnutím o ďalšom procesnom postupe súdu, pričom nie je zrejmé, ako mohol odvolací súd dospieť k záveru tam uvedenému, keď súd prvej inštancie nemal pochybnosti o vznesenej kompenzačnej námietke, ktorou sa zaoberal v odôvodnení rozsudku. Mal za to, že žalovaný si včas uplatnil kompenzačnú námietku v tomto konaní do výšky žalobcom uplatneného nároku.

15. Súd po oboznámení sa s obsahom žaloby, podaným odporom, vyjadrením k podanému odporu, na základe vykonaného dokazovania listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu, nakoľko vykonanie žiadneho z nich nebolo stranami namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné, oboznámením sa so spismi tunajšieho súdu sp. zn. 8C/152/2011 a sp. zn. 4C/50/2012 a vyjadreniami strán na pojednávaní súdu zistil nasledovný skutkový stav:

16. Žalobca na základe plnej moci udelennej dňa 3.10.2011 zastupoval žalovaného v spore vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 8C/152/2011. Zo záznamu napísaného v AK JUDr. Borisa Bednára dňa 03.10.2011 na čl. 17 spisu vyplýva, že žalovaný prišiel za žalobcom po tom, čo obdržal kópiu žaloby v spore, kde žalobkyňou bola T. L.Á., na ktorú previedla jeho bývala manželka ich spoločný byt. Žaloba znela na sumu 7.200,- eur titulom nezaplateného nájomného. V zázname je ďalej uvedené, že žiadal, aby bol v uvedenej veci právne zastupovaný. Výslovne vzal na vedomie, že plný úspech vo veci nie je zaručený a súhlasil s tým, aby z rokovaní jeho a jeho advokáta boli vyhotovované záznamy a aby tento pre potreby zastupovania používal podľa svojho uváženia jeho osobné údaje. Žalovaný bol tiež oboznámený s tým, že za právne služby je povinný zaplatiť v zmysle § 10 ods.1 Vyhľadávky č. 655/2004 odmenu ako i účelne vynaložené náklady, pričom ako zálohu na trovy konania zložil sumu 200,- eur, ktorú po jej vyčerpaní na požiadanie doplní. Zároveň bol poučený v zmysle § 10 ods.1, že hodnota 1 úkonu právnej služby je 220,74 eur + režijný paušál. Tento záznam je riadne podpísaný žalovaným L. Ď..

17. Vyúčtovaním trov právneho zastúpenia zo dňa 22.03.2012 si žalobca vyúčtoval trovy právneho zastúpenia v spore vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 8C/152/2011 na základe odvolania plnej moci dňa 13.03.2012 z hodnoty predmetu sporu 7.200,- eur, a to za dva úkony právnej služby: 1. príprava a prevzatie právneho zastúpenia dňa 03.10.2011 vo výške 220,74 eur a písomné podanie na súd dňa 28.11.2011 vo výške 220,74 eur, t. j. spolu 441,48 eur a k tomu režijný paušál vo výške 14,82 eur (2 x 7,41 eur). Spolu trovy právneho zastúpenia vo výške 456,30 eur - 200,- eur ako poskytnutá záloha dňa 03.10.2011, k úhrade suma 256,30 eur.

18. Žalovaný v bode 2. podaného odporu zo dňa 09.05.2012 uviedol, že má voči žalobcovi vzájomnú pohľadávku z titulu poskytnutej zálohy na odmenu za právne služby v inej právnej veci vedenej pod sp. zn. 4C/28/2009 a vzniesol kompenzačnú námietku, na ktorej zotrval v priebehu celého sporu. Žalobca k vznesenej kompenzačnej námietke v podaní zo dňa 27.05.2013 uviedol, že táto bola vznesená v dvoch kauzách, ktoré síce majú spoločných účastníkov avšak inak spolu nesúvisia. V oboch sporoch nejde o vysoké sumy, ktoré v prípade, že bude úspešný žalovaný, je žalobca schopný okamžite uhradiť.

19. V pripojenom spise Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 8C/152/2011, v ktorom bol vedený spor proti žalovanému o zaplatenie 7.200,- eur s príslušenstvom sa na čl. 21 spisu nachádza vyjadrenie k žalobe zo dňa 28.11.2011 predložené právnym zástupcom žalovaného JUDr. Borisom Bednárom, na čl. 26 spisu je podanie žalovaného zo dňa 19.03.2012- odvolanie splnomocnenia JUDr. Borisa Bednára v právnej veci 8C/152/2011 a na čl. 27 podanie JUDr. Borisa Bednára zo dňa 22.03.2012 Oznámenie o ukončení právneho zastúpenia žalovaného na základe vypovedanej plnej moci žalovaným.

20. Z pripojeného spisu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 4C/50/2012 vyplýva, že v predmetnom spore sa žalobca žalobou podanou na súd dňa 23.4.2012 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 2.935,38 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne od 11.4.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania s odôvodnením, že na základe plnej moci, ktorú žalovaný žalobcovi udelil dňa 23.2.2009, žalobca zastupoval žalovaného v konaní vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 4C/28/2009. Dňa

7.2.2012 žalovaný plnú moc vypovedal a dňa 21.2.2012 žalobca v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb vypracoval vyúčtovanie trov právneho zastúpenia v tomto konaní tak, že trovy vyčíslil na sumu 3.188,48 eur. Pri vyčíslení vychádzal z hodnoty predmetu sporu 40.000,- eur, na ktorej sa so žalovaným dohodli a ktorá vyplývala zo záznamu spísaného v advokátskej kancelárii žalobcu dňa 23.2.2009. Žalobca z dôvodu nesúhlasu žalovaného s vyúčtovaním trov upravil vyúčtovanie na sumu 2.935,38 eur. V spore súd rozhodol rozsudkom č. k. 4C/50/2012-227 zo dňa 24.02.2014, ktorým žalobu zamietol a v bode 31. odôvodnenia uviedol: „Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd zastáva názor, že žalobcovi za zastupovanie žalovaného v spore sp. zn. 4C 28/2009 prislúcha tarifná odmena podľa § 11 ods. 1 vyhlášky, tzn. tarifná odmena vo výške jednej trinástiny výpočtového základu za jeden úkon právnej služby. Písomným vyúčtovaním z 22.3.2012 žalobca vyúčtoval žalovanému odmenu za celkom 8 úkonov právnej služby, z toho 6 úkonov vykonaných v roku 2009, jeden v roku 2011 a jeden v roku 2012, čo vychádzajú z ust. § 11 ods. 1 vyhlášky predstavuje tarifnú odmenu vo výške celkom 436,63 eur (6 x 53,49 eur, 1x 57 eur a 1 x 58,69 eur). Táto odmena spolu so žalobcom vyúčtovaným režijným paušálom za 8 úkonov vo výške 56,74 eur, náhradou cestovného vo výške 57,36 eur a náhradou za stratu času vo výške 24,70 eur predstavuje sumu celkom 575,43 eur. Keďže odmena a náhrady žalobcu za zastúpenie v spore sp. zn. 4C 28/2009 podľa § 11 ods. 1 vyhlášky v rozsahu všetkých žalobcom vyúčtovaných úkonov právnej služby a náhrad predstavuje celkom 575,43 eur, a v konaní nebolo sporné, že žalovaný poskytol žalobcovi zálohu vo výške 1.000 eur, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.“ Krajský súd Prešov rozsudkom č. k. 18Co/99/2018-303 zo dňa 29.10.2018 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 12.12.2018.

21. Z internetového portálu Slovenskej advokátskej komory mal súd preukázané, že žalobca je vedený v zozname advokátov tejto komory, č. licencie 5338.

22. Podľa § 51 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu 03.10.2011 (ďalej len „Občiansky zákonník“) účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

23. Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Podľa § 724 Občianskeho zákonníka príkaznou zmluvou sa zaväzuje príkazník, že pre príkazcu obstará nejakú vec alebo vykoná inú činnosť.

25. Podľa § 731 Občianskeho zákonníka pre zánik príkaznej zmluvy sa použijú primerane ustanovenia o zániku plnomocenstva (§ 33b).

26. Podľa § 33b ods. 1 písm. c) Občianskeho zákonníka plnomocenstvo zanikne ak ho vypovedal splnomocnenec.

27. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

28. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

29. Podľa § 580 Občianskeho zákonníka ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

30. Podľa § 18 ods. 4 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu 03.10.2011 (ďalej len zákon č. 586/2003 Z. z.) advokát je povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí. To neplatí v prípade, ak je potrebné úkon právnej služby vykonať bezodkladne.

31. Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. a § 10 Advokátskeho poriadku advokát poskytuje právne služby za odmenu a má právo požadovať za ne primeraný preddavok.

32. Podľa § 24 ods. 3 zákona č. 583/2003 Z. z. odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a klientom; ak nedôjde k dohode, patrí advokátovi tarifná odmena.

33. Podľa § 2 ods. 1, ods. 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom ku dňu 03.10.2011 (ďalej len vyhláška č. 655/2004 Z. z.) pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí právnych služieb môže advokát dohodnúť s klientom spôsob a výšku zmluvnej odmeny. Výška zmluvnej odmeny nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. Zmluvná odmena sa určuje

- a) podľa počtu hodín účelne vynaložených na vybavenie veci (hodinová odmena),
- b) paušálnou sumou (paušálna odmena),
- c) podielom na hodnote veci (podielová odmena),
- d) tarifnou odmenou dohodnutou inak ako základnou sadzbou tarifnej odmeny.

34. Podľa § 10 ods. 1, ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je

do 165,97 eura	16,60 eura,
nad 165,97 eura do 663,88 eura	16,60 eura
+ 1,66 eura	
za každých aj začatých	33,19 eura
prevyšujúcich sumu	165,97 eura,
nad 663,88 eura do 6 638,78 eura	41,49 eura
+ 9,96 eura	
za každých aj začatých	331,94 eura
prevyšujúcich sumu	663,88 eura,
nad 6 638,78 eura do 33 193,92 eura	220,74 eura
+ 16,60 eura	
za každých aj začatých	1 659,70 eura
prevyšujúcich sumu	6 638,78 eura,
nad 33 193,92 eura	486,29 eura
+ 6,64 eura	
za každých aj začatých	3 319,39 eura
prevyšujúcich sumu	33 193,92 eura.

Ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky a hodnota záväzku.

35. Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

36. Podľa § 147 ods. 2 Civilného sporového poriadku vzájomnou žalobou je i prejav žalovaného, ktorým proti žalobcovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len ak navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil žalobca; inak súd posudzuje taký prejav len ako prostriedok procesnej obrany žalovaného.

37. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia mal súd za to, že žaloba je nedôvodná. Nebolo sporné, že medzi stranami bola na základe plnej moci zo dňa 03.10.2011 uzatvorená zmluva o poskytnutí právnych služieb advokátom, ktorá je nepomenovanou zmluvou v zmysle ustanovenia § 51 Občianskeho zákonníka a ktorá sa riadi ustanoveniami upravujúcimi typovo najbližší druh zmluvy. V prípade vzťahu občianskoprávnej povahy je to zmluva príkazná (§ 724 a nasl. Občianskeho zákonníka). Na zmluvu o poskytovaní právnych služieb zákon nekladie žiadne formálne požiadavky. Neexistuje povinnosť písomnej formy. Môže byť teda uzavretá aj ústnou formou, dokonca i konkludentne. Zmluva o poskytovaní právnych služieb môže byť tiež zmluvou spotrebiteľskou, nakoľko citované ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka nevylučuje nepomenované zmluvy z režimu zmlúv spotrebiteľských, ak je dodávateľom osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Možno teda uzavrieť tak, ako to uzavrel aj súd v spore sp. zn. 4C/50/2012, že právnym základom poskytnutia služieb žalobcom žalovanému spočívajúcich v zastupovaní žalovaného v spore vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 8C/152/2011 bola neformálna zmluva strán o poskytnutí právnych služieb advokátom, ktorá má charakter zmluvy spotrebiteľskej (rozsudok NS ČR z 29.3.2012 sp. zn. 33 Cdo 4114/2010, rozsudok Súdneho dvora EÚ Vo veci C-537/13).

38. Taktiež medzi stranami nebolo sporné a vykonaným dokazovaním ani spochybnené, že žalobca ako advokát poskytol žalovanému po vzájomnej dohode právne služby spočívajúce v zastupovaní žalovaného v spore vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 8C/152/2011 o zaplatenie 7.200,- eur s príslušenstvom a že žalovaný na úhradu trov právneho zastúpenia v tomto spore zložil žalobcovi zálohu vo výške 200,- eur. Sporné neboli ani úkony vykonané žalobcom počas zastupovania žalovaného v predmetnom spore, za ktoré si vyúčtoval odmenu vo výške 456,30 eur a po odpočítaní zálohy vo výške 200,- eur žiadal od žalovaného uhradiť sumu 256,30 eur, ktorá je predmetom sporu.

39. Po právoplatnom skončení sporu vedenom Okresným súdom Kežmarok pod sp. zn. 4C/50/2012 už nie je medzi stranami sporná ani skutočnosť, že na zastupovanie v spore sp. zn. 4C/28/2009 žalovaný poskytol žalobcovi zálohu vo výške 1.000,- eur, pričom trovy právneho zastúpenia v spore sp. zn. 4C/28/2009 predstavujú sumu vo výške 575,43 eur. Rozdiel, na ktorý má žalovaný od žalobcu nárok, resp. suma, ktorú má žalobca vrátiť žalovanému ako preplatok na trovách právneho zastúpenia predstavuje sumu vo výške 424,57 eur.

40. Na základe námietky premlčania vznesenej žalobcom na poslednom pojednávaní súdu sa spornou stala skutočnosť včasnosti vznesenia kompenzačnej námietky. Je potrebné uviesť, že veriteľ môže uplatniť svoje právo proti dlžníkovi nielen podaním žaloby na plnenie, ale v konaní vedenom dlžníkom proti nemu aj tzv. kompenzačnou námietkou (§147 ods. 2 CSP), teda prejavom, ktorým uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie proti pohľadávke žalobcu. Od okamihu, keď sa právo takto v konaní uplatnilo, premlčacia doba až do skončenia konania neplynie; po jeho skončení jej plynutie pokračuje ohľadom pohľadávky, ktorá nezanikla započítaním (rozsudok NS ČR sp. zn. 25 Cdo 874/2005). Podľa názoru súdu je potrebné sa v prvom rade vysporiadať s procesnou obranou žalovaného v podobe vznesenej kompenzačnej námietky. Z gramatického a logického výkladu odporu podaného žalovaným zo dňa 09.05.2012 má súd za to, že žalovaný už v tomto odpore vzniesol kompenzačnú námietku voči vzájomnej pohľadávke, teda pohľadávke medzi tými istými subjektmi (trovy právneho zastúpenia medzi tým istým žalobcom a žalovaným zo sporu sp. zn. 4C/28/2009 a zo sporu sp. zn. 8C/152/2011); pohľadávky sa týkali rovnakého druhu plnenia (peňažné plnenie vzniknuté na základe právneho zastupovania žalovaného ako klienta/ spotrebiteľa žalobcom ako advokátom); pohľadávky boli spôsobilé na započítanie (nejde o pohľadávky, ktoré sú v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka nespôsobilé na započítanie); a relevantný právny úkon smerujúci k započítaniu - žalovaný vzniesol kompenzačnú námietku voči žalobcovi okamihom, keď sa dozvedel o predmetnom úkone žalobcu. Je preto nepochybné, že sú splnené všetky zákonné predpoklady započítania a že k zániku záväzku žalovaného došlo v okamihu stretu kompenzabilných pohľadávok, teda v okamihu splatnosti neskoršej kompenzabilnej pohľadávky.

41. K tvrdeniam žalobcu, že žalovaný vzniesol kompenzačnú námietku po uplynutí premlčacej doby, keďže táto začala podľa neho plynúť dňa 07.02.2012, vypovedaním splnomocnenia v spore sp. zn. 4C/28/2009, resp. dňa 13.03.2012, vypovedaním splnomocnenia v spore sp. zn. 8C/152/2011 a žalovaný ju vzniesol až na pojednávaní súdu dňa 18.06.2015, teda po uplynutí trojročnej premlčacej

doby súd uvádza, že pri záväzkoch na plnenie začína premlčacia doba plynúť splatnosťou záväzku. Prvým dňom, kedy sa právo mohlo vykonať, je spravidla deň splatnosti pohľadávky. Splatnosť dlhu začína dňom, keď mal dlžník začať s plnením dlhu. Premlčacia doba tu plynie odo dňa, ktorý nasleduje po dni splatnosti dlhu. Niet pochyb o tom, že medzi stranami bola uzavretá zmluva o poskytnutí právnej pomoci v podobe ústnej príkaznej zmluvy, je preto možné na zánik príkaznej zmluvy aplikovať ustanovenie § 731 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pre zánik príkaznej zmluvy sa použijú primerane ustanovenia o zániku plnomocenstva (§ 33b) v spojení s § 33b ods. 1 písm. c) Občianskeho zákonníka, podľa ktorého splnomocnenie zanikne ak ho vypovedal splnomocnenec a pre začiatok plynutia premlčacej doby stanoviť deň, ktorý nasleduje pod dni splatnosti dlhu, t. j. po dni vypovedania plnomocenstva, teda deň 08.02.2012 a deň 14.03.2012 (súdu neboli predložené listinné dôkazy týkajúce sa vypovedania splnomocnenia, avšak žalovaný toto tvrdenie žalobu nerozporoval). Ak teda žalovaný vzniesol kompenzačnú námietku v odpore zo dňa 09.05.2012, doručenom súdu dňa 11.05.2012, urobil tak v rámci plynutia premlčacej doby a námietka premlčania vznesená žalobcom je nedôvodná. Odvolanie sa žalobcu na stranu 4, posledný odsek uznesenia Krajského súdu Prešov č. k. 3Co 105/2013-60 zo dňa 02.10.2013 a jeho tvrdenie, že v tom čase ešte zo strany žalovaného nebola vznesená kvalifikovaná kompenzačná námietka je irelevantné, nakoľko sám odvolací súd nemal pochybnosti o vznesenej kompenzačnej námietke, keď práve v rámci tohto odseku sa jej venoval a zdôvodnil ju. Rovnako tak krajský súd v procesnom uznesení č. k. 1Co/244/2014-72 zo dňa 27.11.2014 uviedol, že za obranu žalovaného považuje aj jeho prejav, ktorým navrhuje započítať proti pohľadávke žalobcu svoju pohľadávku prevyšujúcu pohľadávku žalobcu. Ďalej vyslovil, že odvolanie žalovaného možno vo vzťahu k uplatnenej kompenzačnej námietke vyhodnotiť snáď ako potenciálny návrh na predbežnú otázku, pričom v priebehu konania nič nebude brániť súdu sa s touto otázkou zaoberať. Rovnako aj sám žalobca nenamietal žalovaným vznesenú kompenzačnú námietku, keď sa k nej vyjadroval v už spomínanom písomnom podaní zo dňa 27.05.2013. Vzhľadom k uvedenému má súd za to, že žalovaný vzniesol kompenzačnú námietku riadnym kvalifikovaným spôsobom a včas, t. j. pred uplynutím premlčacej doby. Na pojednávaní súdu dňa 18.06.2015 žalovaný len opätovne zdôraznil vznesenie kompenzačnej námietky, a to predovšetkým s prihliadnutím na rozhodnutie v spore sp. zn. 4C/50/2012, v ktorom súd v tom čase žalobu zamietol.

42. Žalobca pri určení výšky náhrady trov právneho zastúpenia postupoval v súlade ustanoveniami vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, pričom základom pre výpočet bola tarifná hodnota veci, t. j. peňažné plnenie vo výške 7.200,- eur. Podľa § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky tak odmena právneho zástupcu za jeden úkon právnej služby predstavuje podľa žalobcu sumu 220,74 eur (správne má byť 237,34 eur, avšak výška odmeny nebola žiadnou zo strán rozporovaná), za dva úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia a písomné podanie na súd- vyjadrenie k žalobe zo dňa 28.11.2011, spolu odmena 441,48 eur a k tomu prináležiaci režijný paušál podľa § 16 ods. 3 cit. vyhlášky vo výške 14,82 eur (2 x 7,41 eur). Spolu trovy právneho zastúpenia žalobcu predstavujú 456,30 eur, po odpočítaní poskytnutej zálohy 200,- eur, predstavujú výšku 256,30 eur. Pre súd je rozhodujúci skutkový stav v čase vyhlásenia rozsudku a vzhľadom k tomu, že žalovaný tak ako bolo vyššie uvedené uplatnil v spore kompenzačnú námietku do výšky žalobcom uplatneného nároku, t. j. do výšky 256,30 eur, zanikla pohľadávka žalobcu voči žalovanému započítaním momentom, keď sa stretli kompenzabilné pohľadávky, t. j. dňom 13.03.2012, kedy nastala splatnosť neskoršej kompenzabilnej pohľadávky. Právoplatný rozsudok v spore sp. zn. 4C/50/2012 už len samotnú existenciu pohľadávky žalovaného voči žalobcovi deklaroval, teda preukázal, že žalovaný má voči žalobcovi nárok na vrátenie preplatku z poskytnutej zálohy za právne služby vo veci sp. zn. 4C/28/2009 už vtedy, kedy žalobca uplatnil svoj nárok v tomto spore žalobou zo dňa 23.04.2012, pričom žalobca prvýkrát uplatnil započítací prejav v podanom odpore už dňa 09.05.2012 (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27.04.2006, sp. zn. 1Obdo V 13/2005). Vzhľadom k úspešne uplatnenému započítaciemu prejavu žalovaného vo forme kompenzačnej námietky, resp. v podobe návrhu na predbežnú otázku ako to uviedol odvolací súd vo svojom procesnom rozhodnutí zo dňa 27.11.2014, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol, nakoľko žalovaný nemá voči žalobcovi žiaden dlh. Práve naopak žalovaný ako veriteľ má voči žalobcovi ako dlžníkovi pohľadávku vo výške 424,57 eur.

43. Záverom súd k námietke žalovaného, že žalobca, ktorý je advokátom nemôže byť zastúpený ďalším advokátom uvádza, že s touto námietkou nesúhlasí, nakoľko aj z preloženého rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci porušenia základných práv žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov bol žalobca zastúpený advokátom a Ústavný súd vo veci pod sp. zn.

IV.US/422/2011 vydal nález, kde okrem iného priznal žiadateľovi aj náhradu trov konania - náhradu trov právneho zastúpenia. Možno len súhlasiť, že ak by súd vyhovel námietke žalovaného ohľadom nepriznania trov konania išlo by o diskrimináciu žalobcu z dôvodu jeho vzdelania, resp. postavenia. V tejto súvislosti právny zástupca žalobcu správne poukázal na článok XII. ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Nakoľko však žalovaný bol v celom rozsahu v spore úspešný, je posúdenie tejto skutočnosti irelevantné, a preto sa súd touto námietkou viac nezaoberal.

44. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku a vzhľadom na plný úspech žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.